

కా త్ర ర చ య త లు

రెజిరోజు వెదర్ 'క్లాడి'గా వుంది. సన్నని తుంపర ప్రారంభమైంది. ఇదే చిలికి చిలికి పెద్దదయితే పేషంట్ల కోసం చూట్టం వేస్ట్. మా ఏరియాలో ఎంతమందికి ఒంట్లో బాగోక పోతే అంత ఆనందం నాకు. నా ఆలోచనకు నాకే నవ్వుస్తుంది.

బోర్ కొద్దుంది. మెడికల్ జర్నల్ తిరగేస్తూ కూర్చున్నా. అంతలో గ్రీన్ కర్టెన్ కదిలింది. ఓ పద్దెనిమిదేళ్ళమ్మాయి లోపలికి వచ్చింది. ఎడమ చేతిమండి రక్తం కార్చింది. కొబ్బరి బొండ్లం చెక్కుతోంటే 'సికెల్' తగిలి కట్ అయినట్టు చెప్పింది. ఓరెండు 'సూచర్స్' వేసికట్టుకట్టాను. రెబ్బ లోతుగా తగిలిందేమో 'బ్లడ్' బానే పోయింది.

బయట వర్షం ఉధృతం అయింది. అవ్వ దాన్ని ఆరు గంటలే అయినా అర్థరాత్రి లా వుంది. సడెన్ గా కరెంటు పోయింది. అక్కీగా ముందు రోజే తెచ్చిన 'గేస్ లైట్' వుండడం కొంత వయం.

ఆ అమ్మాయి ఓసారి బయటకు చూస్తూ "ఓగాడ్, హానీ రెయిన్, ఇప్పుడెట్లా పోయేది?" లోకంలో వున్న విషాదమంతా ఆ మొహంలోనే ప్రస్థుటమవుతోంది.

వినుమకుందో ఏమో లోపలికి వచ్చి నా ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చుంది. చూట్టాన్ని సోఫల్ గా మూవ్ అయ్యే అమ్మాయిలానే కన్పిస్తోంది.

"నేనిక్కడ ఉమెన్స్ కాలేజీలో ఫస్ట్ బి.ఎస్.సి. చేస్తున్నా. పేరు ఇందాక ప్రెస్క్రిప్షన్ కి చెప్పాను కదూ. ఆమని"

"నైస్ నేవో" హార్ట్ ఫుల్ గా చెప్పాను. అందంగా వున్నదాన్ని మెచ్చుకోడం, వెంటనే దాన్ని ఎక్స్ పెన్ చెయ్యడం మొదలుపెట్టే నాకతనాలు.

తర్వాత కావోగా కూర్చుంది. నేనొకలాంటి ఇన్ కన్వినియన్స్ ఫీలవుతున్నా. ప్రెషగా మెడిసెన్ చేసి క్లినిక్ ఓపెన్ చేశానేమో అన్నింటిలోనూ నాకు కొత్త. వర్షం తగ్గే సూచనలేవీ కన్పించడం లేదు.

ఆమని నా టేబిల్ మీదున్న కేలండర్ నైపు చూస్తోంది. ఇప్పుడా అమ్మాయిని 'హెడ్ యువో'

అమ్మాయి

ఆ మని

చూసే అవకాశం కలిగింది. ఫీచర్స్ పెద్ద గొప్పగా లేకపోయినా ఒకలాంటి ఎట్రాక్ షన్, ఫేర్ కాంప్లెక్షన్. ఓసారి చూస్తే అలా చూస్తూ వుండిపోవాలన్న తపన. ఇది చాలా కొద్ది మందిలో మాత్రమే వుంటుంది. ఆ 'చావో' యామెచో పూర్తిగా వుంది. దానికి తోడు 'హాస్పీ నాయిస్'. ఆ గొంతులోని వై బేషన్స్ కి నా పల్స్ రేటు పెరిగిపోయి కల్గించిన టెంట్ షన్స్ నుండి ఇంకా నేను తేరుకోక మునుపే ఆమె నవ్వుతూ నావైపు చూసింది.

"ఇలాంటి వెదర్ లో మంచి కంపెనీలో చక్కటి కాఫీ తాగితే బావుంటుంది కదూ"

నేను నవ్వుతూ చూశాను.

"నావలో తడిసిన మట్టి నాసన చాలా బావుంటుంది కదూ"

ఆమె టేబ్లెట్ కి మెచ్చుకోలుగా చూశాను.

ఎదురుగా వున్న 'రీడర్స్ డైజెస్ట్' తిరగేస్తూ "డిమాన్ స్ట్రేషన్" అంటే 'ప్రాక్టికల్' గా అనా?" అంది రెప్పలు సైకెత్తి.

"అ" అన్నా పొడిగా.

"ఈ సెకండ్ కొటేషన్ చూశారా?" అంటూ పుస్తకాన్ని నావైపు తిప్పింది.

నేను కాస్తా ముందుకు వంగి చదివాను.

"అవ్ యాజ్ నాట్ వెన్ టాక్ట్, బట్ ఇ రెసిస్టిబుల్ వెన్ డిమాన్ స్ట్రేషెడ్"

రచయిత్రి చిరునామా:
వి.మలేఖ,
కేండ్.వి. రవి,
24-88/22, ఈస్ట్ ఆనండ్ బాగ్,
పాతర్ గుడా, మల్లాపేటి గిరి హిస్ట్రీ,
హైదరాబాద్ - 500 047.

"ప్రేమంటే మాటల్లోనంత తేలిక కాదు. చేతల్లో దాన్ని నిరోధించలేం" అని చెప్పాను ఆమె కర్ణమయ్యలా.

ఆమెకది అర్థం అవ్వక అడిగింది కాదని నాకు తెలుసు. ఆమె అడిగిన తీరు మాత్రం సిన్సియర్ గా వుంది. ఆమెనన్ను పట్టించు కోవలెదు. ఏదో ఆలోచిస్తూ "అంటే బై ఎక్స్ పీరియన్స్ అనా?" అంది మళ్ళీ. ఈసారి ఆ మొహంలో ఏ భావమూలేదు.

"అవును" అన్నా నేను నవ్వుతూ.

"నిజం కదూ" ఆ మాట పెదవులది కాదు. ఆమె బోటమ్ అఫ్ హోర్ట్ నుండి మనసు పారల మడతల్ని తోమ్మంటూ ప్రాన్స్ నుండి జారిపోయిన మాట.

ఈసార్నేను 'సర్ ప్రైజింగ్' స్మైలిచ్చాను.

కొద్దిసేపటికే ఆమె తేరుకుంది. 'ఇదే' ఆమెలో నాక్కన్పించిన ప్రత్యేకత. మళ్ళీ తన మామూలు ధోరణిలో

"ఏంటి? ఇందాకట్టింది చూస్తున్నా మీరెక్కువగా మూట్లాడరా" అడిగింది నవ్వుతూ, పుస్తకాన్ని ఓ చేత్తో మడిచి.

"నిం మూట్లాడాలి?" తత్కరవడ్డాను.

"మరెట్లా టైమ్ పాస్? ఇప్పుట్లో నాన

17-5-91 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర నాటకం

ప్రిస్కెస్టన్ పేపర్, మీ పెన్ వున్నాయి కదా? మీరు ఇండియా, నేను వెస్టిండీస్" అంటూ పేపర్ మధ్యలో గీతగీసి మా పేర్లలో మొదటి అక్షరాలు చెరో పక్కా రాసి, కింద ఒక్కో టీవ్ క్రికెటర్స్ పేర్లు వరుసగా రాసి ఒక్కో బోర్డు రెడి చేసింది.

"ఫస్ట్ బేటింగ్ మాది" అంటూ రీడర్స్ డైజెస్ట్లో ఒక పేజీ తీసి ఆ పేజీ నంబర్లో ఆఖరి అంకె ఆ క్రికెటర్ రన్స్ కింద వేస్తోంది.

రః ఆట ఏదో భలేగా వుంది. నా టీవ్లో మొదటి ఆటగాడు 'డక్ అవుట్'.

క్లెన్స్ కొద్దూ చిన్న పిల్లలా నవ్వింది. అయితేనేం ఆటలో ఆఖరికి మా టీవ్ గెల్చింది.

"కంగ్రాట్స్" అంటూ ఆమె షేక్ హాండిస్తూంటే బన్ అయిన ఫింగర్స్ తో పాటు ప్రకంపనలు ఒళ్ళంతా ప్రసరిస్తూ, మళ్ళీ మొదలు తెరకొద్ది కొద్దిగా తెరుచుకుంటూ.

రఃసారి ఆమె ఇట్టే నా ప్రవర్తనలోని తేడా పసిగట్టింది. తెలివయినదే. అందుకే నాకు ఆవ కాశం ఇవ్వకుండా నెర్రేట్ గా టైమ్ పాస్ చేస్తోంది.

"ఇప్పుడు పూర్తిగా మీరే మాట్లాడాలి. ఏదయినా సరే. ఆఖరికి మీ సబ్జెక్ట్ అయినా. ఒకే?" ఆ మాటల్లో కవింపు. అదిగో ఆ గొంతు నన్ను వివశుణ్ణి చేస్తోంది. స్వర్గం బంచుల దాకా తీసుకుపోతోంది

బయట హోరుగాలి, అగిఅగి ఉరుములు.

"పోనీ, మీతో నేనే మాట్లాడించనా?"

ఎలర్ట్ అయ్యా వ్వేను.

"ఎట్లా?" అన్నా రఃసారి ఉత్సుకతతో.

"ఇప్పుడు నేనో జర్నలిస్టుని, మిమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూ చేస్తా ఒకే?"

మళ్ళీ తెర మూస్కాంటోంది నెమ్మదిగా. ఇంటర్వ్యూ ఫేస్ చెయ్యటాన్ని సిద్ధమయ్యాను మానసికంగా.

"నమస్కారం" అంటూ ఆరంభించి, నా హాబీస్, ఫేవరెట్ గేమ్స్ అన్నీ వర్సగా ఆడుగుతూ ఆఖరిగా "సెక్స్" మీద మీ అమూల్యాభిప్రాయం" అంటూ ఆర్థోక్సిలో అగిపోయింది.

అంతవరకు కేజువల్ గా మాట్లాడిన నాకు ఇప్పుడేం చెప్పాలో తోచలేదు.

'బ్లెంక్ ఫేస్' తో చూస్తున్నా.

ఆ అమ్మాయి నవ్వు కళ్ళల్లో ఆరంభమై లిప్స్ మీదుగా గొంతు వాకిట్లోంచి తెరలు తెరలుగా గదంతా అల్లుకుంది.

నవ్వుతోన్నప్పుడు ఒక బుగ్గమీద డింపుల్, కంఠంమీద థంబ్ తో ప్రెస్ చేసినట్టు చిన్ని నొక్కు మ్యూజికల్ నోట్లా పైకి కిందకి రిథమిక్ గా కదుల్తూ.

రఃసారి నాలో కోర్కెతో పాటు ఆరాధన. ఆమె ప్రతి చిన్న కదలికా ప్రతి అణువుకు కొత్తదాల్ని సంతరిస్తూ కాంక్షగా నన్నే పిలుస్తోన్నట్టు.

మళ్ళీ నాలో తెర నెమ్మదిగా పైకి కదుల్తోంది. "అయ్యో, కనీసం నో కామెంట్, ప్లీజ్" అనయినా చెప్పండి"

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది- నేను ఇంటర్వ్యూ ఫేస్ చేస్తున్నానని.

నా ఓటమిని ఒప్పుకోటం వాకిష్టం లేదు. అందుకే అతికష్టం మీద "సేక్రెడ్ ఫింగ్" (Sacred thing) అన్నా. ఆ జవాబు నాకే వింతగా వుంది. నా దృష్టిలో అంత పవిత్రమయినదే అయితే నాలో ఇంత అంతర్మథనం దేనికి? ఇన్ని 'టెంప్టేషన్స్' ఎందుకు?

నిజంగా పవిత్రమయిందే అయితే అసలా ఫీలింగే వుండదే. అయినా నాకేమీ అమ్మాయిలు కొత్తకారే- పోనీ కొత్తవల్ల అలా అయిందనుకోవాలి! ఆల్ రెడ్ ఓ లవర్ తో ఎన్ జోయ్ చేస్తున్నానే!!

నాలో ఎంత 'హిపో క్రసీ!' ఎంత నటన! అంతటా వర్షం తగ్గినట్టు చిన్నచిన్న చినుకులు అగిఅగి పడ్తోన్న చప్పుడు ఆమని లేచింది.

"థాంక్యూ ఫర్ యువర్ ఫ్లెజెంట్ కంపెనీ, బై, గుడ్ నైట్" ఆమని వెళ్ళిపోతోంది.

ఆమె తెరమరుగయ్యాక చూశా టేబుల్ మీద ప్రెస్కెస్టన్ లా 'అర్టిస్టిక్' గా రాసున్న వాక్యాలు.

'లుక్, యంగ్ వాస్, సెక్స్ యాజ్ బయలాజికల్ నీడ్, బట్ మన మంచి ప్రవర్తన వల్లే అది సేక్రెడ్ ఫింగ్ అవుతుంది' —ఆమని

నాలో తెర తెరి జారిపోయింది, నా నేరోమైండ్ ని కూడా తనతో తీసుపోతూ ప్రశాంతంగా నన్ను మిగిల్చి. తుపాను వెల్చిన రాత్రిలో ఒంటరిగా మిగిలాను.

తగ్గేలా లేదు" స్వగతంగా అంది.

నా మనసు మాత్రం ఎక్కడో విహరిస్తుంది. ఇంత స్లీజింగ్ వెదర్ లో ఇంకా ఫ్లెజెంట్ అయిన కంపెనీ. ఎప్పుడూ రోటీన్ లైఫ్ తో విసుగేస్తున్న నాకు ఇదో తియ్యని అనుభూతి.

నాలో వున్న పురుషుడు నెమ్మదిగా మేల్కొంటున్నాడు- చదువు, సంస్కారం తుపాను గాలుల్లో కొట్టుకు పోతూ. నాకెదురుగా 'అపోజిట్ సెక్స్'-అంతే! అంతకు తప్పా వేరే ఆలోచన లేదు.

ఎంత 'ట్రై' చేస్తున్నా నా 'ఫేసియల్ ఎక్స్ ప్రెషన్స్' ని దించలేకపోతున్నా, నా కోర్కెని అణచలేకపోతున్నా.

ఆ అమ్మాయి నా దురాలోచన పసిగట్టి నట్లు అంది. ఆమె మొహంలో సైతం తత్తరపాటు. కాని క్షణంలో సగం పేపు మాత్రమే.

ఇప్పుడమె 'నెర్యస్' గా ఫీలవ్వట్లేదు. ముందుకన్నా 'ప్రీ' గా వుంది. నా మైండ్ డైవర్ట్ చేయటాన్ననుకుంటూ "ఇండోర్ క్రికెట్" ఆడుకుందామా?" అంది.

నా దురాలోచన సగం తెరవడింది. తేర్చుకుంటూ ఆమెను చూశా.

"ఎట్లా? ఏం లేవు ఆడదానికి" అన్నా.

"ఎందుకు లేవు? రః రీడర్స్ డైజెస్ట్, మీ

పటిష్ఠమైన కట్టడాలకు
చిరకాల మన్నికకు

భీమ సిమెంట్

17-5-91